

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διημερίων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ο ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΝΕΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΦΟΡΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσει τοῦ ἡμετέρου ἀξιοτίμου βουλευτοῦ κ. Ἀριστομένους Κοντογούρη ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Κοντόσταυλος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν βουλὴν τὰς ἐπομένως πληροφορίας περὶ τοῦ μελετωμένου ἐν Γαλλίᾳ φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος, ὡς διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τοῦ «Φορολογουμένου» ληφθεῖσας ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐστὶ σαφής, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην σχολίων, ἔχει δὲ οὕτω:

ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. Ταύτην τὴν στιγμήν, Κύριοι, ἔλαβον ἐπερώτησιν ἔγγραφον, ἣ ὁποῖα ἀπευθύνεται πρὸς ἐμὲ περὶ τοῦ ἐν ἡ Ἑλληνικῇ κυβέρνησις διατελεῖ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γαλλίας, περὶ συνομολογήσεως συνθήκης. Ἀπαντῶν λοιπὸν βεβαιῶ ὅτι πρὸ καιροῦ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διατελεῖ εἰς τοιαύτας διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς δραστηριότητος ἐξάγει.

Δευτέρᾳ ἐρωτήσεως ἦτο ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔχει γνῶσιν περὶ νόμου τινὸς νεωστὶ ψηφισθέντος ἐν Γαλλίᾳ, περὶ τῆς ἐπιβολῆς δικαιώματος φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ τίς ὁ φόρος οὗτος. Πραγματικῶς εἰς τὴν Βουλὴν εἰσήχθη τελευταῖον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως εἰς τοὺς ξηροὺς καρποὺς, διὰ τῶν ὁποίων παράγεται οἶνος· δὲν εἶναι ὅμως ὁ φόρος οὗτος φόρος δημοτικὸς, ἀλλὰ φόρος καταναλώσεως, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωρίζετε, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῶν οἴνων, εἰς τὰς πόλεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν πληθυσμὸν ἀνωτέρου τῶν 4,000 ψυχῶν· ὑπεβλήθη τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν ἀλλὰ δὲν συνελητήθη εἰσέτι. Δι' αὐτοῦ ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν ξηρῶν καρπῶν τῶν χρησιμεύοντων πρὸς κατασκευὴν οἴνων κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐνὸς πρὸς τρία, διότι ὑπελογίσθη ὅτι ἐκ μίαις λίτρας σταφίδος κατασκευάζεται τριπλάσιον ποσὸν οἴνου, διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται φόρος τριπλάσιος. Ὡστε ὁ φόρος ἀπὸ 2 0)0 τοῖς ἑκατὸν ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον ἐπὶ τῶν ξηρῶν καρπῶν ὁ ἀναβιβασθῆ εἰς 6 0)0, καὶ οὕτω πᾶς ὁ φόρος τῆς σταφίδος, ὁ ὁποῖος σήμερον ἀνέρχεται εἰς 6 φράγκ. ἂν ψηφισθῆ ὁ νόμος ὁ ἀνέλθῃ εἰς 12 περίπου. Αὐτὰς τὰς πληροφορίας δύναμαι νὰ δώσω σήμερον. Εἰς περικιτέρω πληροφορίαν δὲν ἐμβλῖνω, διότι, ὡς εἶπον, ἡ κυβέρνησις διαπραγματεύεται τὰ περὶ τῆς συνθήκης αὐτῆς.

Θ. ΘΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ. Κύριε ὑπουργέ, ἡ ἐν Περικίσις ἑλληνικὴ πρεσβεΐα ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἂν, πλὴν τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος, ἡ οἰνοποιητικὴ βιομηχανία ἐν Γαλλίᾳ ποιῆται χρῆσιν καὶ ἐτέρων ξηρῶν καρπῶν, ἢ μόνον ἡ ἑλληνικὴ σταφὶς χρησιμεύει πρὸς οἰνοποιάν. **Κ ο ν τ ο σ τ α υ λ ο ς.** Τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ τούτου ποιεῖται μνησκὴν περὶ σταφίδος, ἐὰν ἐγένε-

το λόγος καὶ περὶ ἄλλων καρπῶν, δὲν εἶμι εἰς θέσιν νὰ τὸ βεβαιώσω αὐτὴν τὴν στιγμήν, τὸ ἔγγραφον τὸ σταλὲν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ποιεῖται μνησκὴν περὶ σταφίδος, διότι αὐτὸ μὲς ἀφορᾷ.

— Ἀγορανομία —

Ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχή, τρέψασα πρωτίστως πᾶσαν αὐτῆς τὴν μέριμναν εἰς διαρρύθμισιν τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων τῆς δικαιοδοσίας τῆς αἵτινα ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ τόπου, δὲν ἐδύνατο νὰ παρατρέξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγορανομίας, ἥτις οὐδὲ κατ' ὄνομα ἐγένετο γνωστὴ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐτέθη ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀψησώλησεν αὐτὸ σπουδαίως· ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καὶ αὐθις ὁ σεβαστὸς φίλος ἡμῶν κ. Ν. Θωμόπουλος, διὰ τῆς πολιτείας τοῦ ὁποίου τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα τοῦ Συμβούλου προώρισται νὰ ἀνυψωθῆ εἰς τὴν περιωπὴν του, κατέδειξε, δι' ἐκφραστικῆς συστάσεως ἣν δημοσιεύομεν κατωτέρω, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐφαρμογῆς θεσμοῦ ἀναποφεύκτου εἰς πᾶσαν κοινότητα ἀνθρώπων.

Πολλὰ ἐκφράζομεν συγχαρητήρια πρὸς τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν κατὰδεικνύουσαν καθ' ἑκάστην πλειότερον ὅτι εἰράπετο τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εὐθὺ πρὸς τὴν νοήμονα καὶ σώφρονα δημοτικὴν διοίκησιν, ἐν πρακτικῷ πνεύματι καὶ ἄκρα μετριοφροσύνη. Ἡ ἀγορανομία λειτουργοῦσα ἐν μέσῳ ἡμῶν, μεγάλας δύναται νὰ χορηγήσῃ ὑπηρεσίας οὐ μόνον ὑλικὰς, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἠθικὰς, νὰ ἐπιδράσῃ δὲ σπουδαίως ἐπὶ τοῦ ἦθους τῶν κατωτέρων τάξεων, ὧν δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀμεσώτερα καὶ πρώτη παιδαγωγός. Ἡ κλοπὴ π. χ. ἐν μέσῳ ἡμέρᾳ καὶ ἀγορᾷ τελουμένη κατὰ τὴν ζύγισιν τῶν ἐδώδιμων, ἐθίζει τὸ πλῆθος καὶ ἰδίᾳ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν εἰς τὴν πονηρίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν τῶν νόμων καὶ προοδοποιεῖ εἰς βαρύτερα ἐγκλήματα. Ἡ πώλησις ἐφαρμμένων καὶ ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγείαν τροφίμων εἶναι ἡ αἰσχροτέρα ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων καὶ προδιαθέτει τὴν ψυχὴν εἰς τὴν σκληρότητα. Αἱ ἀγοραὶ ἡμῶν ἐγένοντο πανδαιμόνια θλῶν τῶν φαύλων στοιχείων αἵτινα δρῶσιν ἐκεῖ ἐν διαπληκτισμοῖς, ἐν βλασφημίαις, ἐν αἰσχρολογίαις κτλ. τὴν εὐκοσμίαν εἰς τὰς ἀγορὰς ἡμῶν δύναται νὰ ἐπιναφέρῃ μόνον καλὴ ἀγορανομία. Ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἡμῶν καταστρεφεται ἡ ὑγεία καὶ διαφθείρεται τὸ ἦθος πλείτων ὄσων παι-

δίων, αἵτινα δύναται νὰ σώσῃ ἐκ τοῦ θλήθρου μόνον ἡ ἀρχὴ ἐκείνη ἥτις ἠθέληεν ἐπιβλέπει τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν μετ' ἀγρύπνου καὶ πρακτικοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ ἠθικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγορανομίας, ἡ ἰδρυσις αὐτῆς ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἀναποφεύκτως ἐκ τῶν καταχρήσεων ὄλων ἐν γένει τῶν πωλητῶν δι' ὧν τὸ κοινὸν καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀπορος τάξις ληστεύεται ἀπόνως. Περὶ τούτου δὲν εἶναι ἀνάγκη φρονοῦμεν νὰ κάωμεν λόγον ὅτι πάντες γνωρίζουσι τὰ κατ' αὐτὸ ἐξ ἰδίας πείρας.

Πρόταξις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Κ. Νικολάου Θωμοπούλου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21 Νοεμβρίου περὶ διορισμοῦ ἐιδικοῦ ἀγορανόμου.

Εἰς τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν, Κ. Δήμαρχε καὶ ΚΚ. Συνάδελφοι, ἐλήφθη ἡ δέουσα πρόνοια περὶ συστάσεως παιδαγωγίας, δι' ἣς συνεκομίσκαμεν ἀπειρα εὐχαριστήρια τῶν συνδημοτῶν μας· ἤδη δὲ πράκεται νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ τῆς ὑπὸ πάντων ποθητῆς καὶ λίαν ἀναγκαστικῆς ἀγορανομίας, ἥτις ἀείποτε ἐθεωρήθη ἐν τῶν σπουδαιότερων καὶ πρωτίστων μελημάτων πάσης πολιτείας.

Παρ' ἡμῖν εὐτυχῶς ὑπάρχουσι πλεῖστοι ὄσαι ἀγορανομικαὶ διατάξεις, καθιερωθεῖσαι ἰδίως διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος, ὧν ἡ παράβασις τιμωρεῖται ἀπὸ τὸν Ποινικὸν Νόμον· ἡ δὲ λειτουργία τῆς ἀγορανομίας ἀνετέθη εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις, ἔχων πλεῖστα ὄσα ἄλλα νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκοντα, καὶ μάλιστα σήμερον, ἐνασκει αὐτὴν διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀστυνομίας.

Εὐχῆς δ' ἔργον ἠθέλησεν εἶσθαι, Κύριοι, ἐὰν εἰς τῶν κατὰ καιροὺς δημοτικῶν παρεδρῶν ἐκ καταμερισμοῦ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνησχολεῖτο ἰδίᾳ καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τοῦ ἀγορανόμου καθήκοντα, ἀλλὰ δυστυχῶς, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ σκοπίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὅπως ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, ἡ δὲ ἀστυνομία, καταχρησθεῖσα ἰδίως εἰς τὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ εἰς πολιεὶδῆ ἄλλα ἔργα, δὲν δύναται ἐπιτυχῶς νὰ ἐνασκή καὶ τὰ τῆς ἀγορανομίας καθήκοντα· δι' ὁ ἐπάναγκες καθίσταται νὰ διορισθῆ εἰδικὸν πρόσωπον κατὰλληλον ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 250 τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, διδομένης αὐτῷ πάσης ἀναγκαστικῆς συνδρομῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, παρ' ἣ θὰ διατελῆ ὑπάλληλος, καὶ εἰς ἣν θὰ καταγγέλλῃ ἀμελητὴ καὶ ὑπ' εὐθύνην του πᾶσαν ἀγορανομικὴν ἐν γένει παράβασιν.

Ἡ ἀγορανομία δυστυχῶς παρεμελήθη ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς Δημάρχους, ἡ δὲ ἀρμόδια διοικητικὴ ἀρχὴ σπανίως ἐξήσκησε τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐποπτεῖαν τῆς, δι' ὁ οἱ πλείστοι τῶν πωλοῦτων ἐδώδιμα, ἄρτον καὶ πικτυαῖς τροφὰς καὶ ποτὰ, ἐθρασύνθησαν

ἐπὶ τοσοῦτον, χάρις ἰδίως εἰς τὴν εὐλογημένην ψῆφον, ἢ ὅποια ἐκμεταλλεύεται πρὸς ἰδιοτέλειαν, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιῆται εἰς ὃν προώρισται ἱερὸν σκοπὸν, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἐπικρατούσης ἀτιμωρησίας, ὥστε νὰ μεταχειρίζονται ἀσυστόλως καὶ ἀδεῶς μέτρα καὶ σταθμὰ ἑλλειπῆ, ἐπὶ ζημίᾳ παντὸς πολίτου εὐπόρου τε καὶ πένητος, πωλοῦντες προσέτι τροφίμα καὶ ποτὰ κακῆς ποιότητος καὶ νόθα, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑγείας, ἔτοιμοι ὄντες ἐστὶν ὅτε τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀντιμετωπίσωσι δι' ὕβρων, ῥαπισμάτων καὶ τραυμάτων πᾶσαν δικαίαν παρατήρησιν τοῦ τολμητοῦ ἀγοραστοῦ.

Τὴν ζημίαν καὶ ἀδικίαν ταύτην πάντες συναισθανόμεθα καὶ ἀσχάλλομεν ἐπὶ ταύταις, καὶ ἀδικαίως μεμψιμοιροῦμεν καὶ παραπονούμεθα, μηδ' αὐτοῦ τοῦ τύπου ἐξαιρουμένου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ πάντα ματαιοῦνται ἀπέναντι τῆς παντοδυναμίας τῆς ψῆφου, ἣτις δι' ὃν σκοπὸν ἐνασχεῖται καὶ ὑφ' ὧν μετὰ προθυμίας δίδεται, εἶναι ἡ πρόξενος τῶν περισσοτέρων κακῶν, καὶ διὰ τοῦτο πάντες ἐξεκλίνομεν ἀμαδ' ἠχρειώθημεν.

Ὅθεν ἐπάναγκες πρὸς περιστολὴν τῶν κατὰχρήσεων τούτων καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ὁποίου ἐτάχθημεν νὰ φροντίζομεν καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, νὰ ἐνισχυθῇ ἀγορανομία ὅσον ἐνεστί ἐπιβάλλουσα καὶ ἐπ' ἀκριβὲς τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα ἐκπληροῦσα, ἐτοίμη ἀείποτε νὰ προκαλῆ τὴν τιμωρίαν τοῦ παραβάτου, δι' ἰκανοῦ καὶ τιμίου προσώπου, καὶ οὐχί, ὡς δυστυχῶς γίνεται, δι' ἐνὸς χαλαροῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, εὐτελοῦς καὶ μὴ συναισθανομένου οὐδὲως τὴν ἀποστολὴν του, ἀφιεμένης αὐτῷ ἐλευθερίας ἐνεργείας, ἀνευ κομματικῆς ἐπιβόρας, καὶ τοῦτο Σὲς συνιστῶ, Κύριε Δήμαρχε, κατὰ τὰς ἐπαγγελίας Σας καὶ συμφώνως μὲ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῶν συνδημοτῶν ἡμῶν, καὶ συνεπέα τῶν θλιβερῶν παραπόνων τῆς πενεστέρας ἰδίως τάξεως, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ληστρικῶς, οὕτως εἰπεῖν, ἀφαιρεῖται μέρος τῆς ἐπιουσίου τροφῆς τῆς, τὴν ὅποιαν διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου τῆς πορίζεται.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ Ὑμᾶς μὲν, Κύριε Δήμαρχε, νὰ προσθέσητε εἰς τὸν ἤδη ὑποβληθὸς προϋπολογισμόν κινδύλιον ἐκ δρχμῶν 250 τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα πρὸς μισθοδοσίαν εἰδικοῦ ἀγορανόμου τῆς πόλεως καὶ τοῦ Δήμου Πατρῶν, τοὺς δὲ ΚΚ. Συναδέλφους νὰ ἐπιψηφίσωσι προθύμως τὴν πίστωσιν ταύτην, οὕσαν δεδικοιολογημένην ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν καὶ ἐπωφελῆ δαπάνην, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ὅστις θὰ εὐλογῇ διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἡμῶν, καὶ δὲν θ' ἀπελπίζητε, ὅτι ἐξέλιπεν ἡ περὶ αὐτοῦ μέριμνα καὶ φροντίς ἀπὸ ἐκείνων, οἵτινες ὀφείλουσι κατὰ καθήκον νὰ φροντίζωσι καὶ νὰ μεριμνῶσι.

Οἱ ἐπὶ τῶν ὁδῶν κίνδυνοι.

Εὐελπιζόμενοι ἐκ τῶν καλλίστων προθέσεων τῆς νέας Ἀστυνομίας, ὧν πολλὰ ἔχομεν μέχρι τοῦδε δείγματα, θὰ ὑποδεικνύομεν αὐτῇ συνεχῶς τὰ ἀντικείμενα ἅτινα χρῆζονται ἀστυνομικοῦ κανονισμοῦ καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, πιστεύοντες ὅτι δὲν ὀμιλοῦμεν εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων. Σήμερον αἱ ὑπομνήσεις ἐσονται περὶ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Πεπαλαιωμένοι ἔξεεις, οὐδέποτε καταπολεμηθεῖσαι, ἐνεποίησαν ἐνταῦθα τοῖς πᾶσιν τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως, αὐταὶ αἱ κεντρικώτεραι, εἰσὶ πράγματα ἀδέσποτα, ἐφ' ὧν δύνανται τις νὰ κάμνη ὅ,τι θέλει καὶ ὅπως

τὸ θέλει. Διὰ τοῦτο παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως ρίπτονται πάντα τὰ ἀχρηστα, ἐπ' αὐτῶν ἐκτίθενται ὄλα ὅσα δύνανται νὰ παρακωλύσωσι τὴν ἐλευθέραν κίνησιν καὶ νὰ ἐμποιώσωσι ῥυπαρότατας ἀκατανομάστους, πανταχοῦ δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς διεξάγονται ἐργασίαι δυνάμεναι ν' ἀποβῶσιν ἐπικίνδυνοι καὶ ὀλέθριαι εἰς τοὺς τυχαίως διαβαίνοντας. Αἱ ὁδοὶ παρ' ἡμῖν χρησιμεύουσιν εἰς πᾶν ἄλλο ἢ τὸν πραγματικὸν προορισμὸν των, διὰ τοῦτο καὶ πολλὴν ἔχουσιν ἀκομίαν καὶ πολλάκις ἐν αὐταῖς δεινὰ ἔπαθον οἱ πολῖται.

Ἵπομνησκαμεν σήμερον τινὰ τῶν ἀτόπων ἅτινα λαμβάνουσι χώραν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπὶ κινδύνῳ καὶ βλαβῇ τῶν διαβατῶν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι καὶ εἰς αὐτὰ θέλει θέσει τέρομα ἢ ἀστυνομία καὶ ἄλλα παρομοίας φύσεως, ἅτινα διαφεύγουσιν ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ παρόντος, θέλει παρακωλύσει καὶ ἀποκαταστήσῃ οὕτω τὰς ὁδοὺς εἰς τὸν κυρίως προορισμὸν των, ὅστις ἐστὶν ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀκίνδυνος κίνησις τῶν ἀνθρώπων.

Παρ' ἡμῖν πᾶς ὅστις ἐπιχειρεῖ διοχετεύειν ὕδατος ἢ ἀεριοφωτος εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ τὴν κατασκευὴν ὀχετοῦ, νομίζει ὅτι διακαίεται ν' ἀνοιξῆ ὅπως θέλει καὶ ὅποταν θέλη τὴν ὁδὸν, νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀνοικτὴν ἐφ' ὅσας ἡμέρας καὶ νύκτας θέλει καὶ εἰς αὐτὸν δὲ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι ἀδιάφορον πόσοι θὰ κρημνισθῶσιν ἐκεῖ καὶ πόσοι θὰ βγάλωσι τὰ μάτια των. Οὕτε φροντίζει τις νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ὁδὸν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῆς καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι κεντρικὴ καὶ νεωστὶ ἐπιστροφμένη. Κατ' αὐτὸ το σῦστημα τῆς ἐνεργείας δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μῆτε ἀσφάλειαν, μῆτε καθαριότητα, μῆτε δρόμους.

Αἱ ἀνεγείροντες οἴκους ἔχουσι παρ' ἡμῖν ἐξαιρετικὰ καὶ φοβερὰ δικαιώματα· δικαιούνται νὰ ἐπισωρεύωσιν εἰς τὴν ὁδὸν ὅλην τὴν οἰκοδομήσιμον ὕλην, πολλάκις καὶ ἐν ἔτος πρὶν ἄρξωνται τῆς οἰκοδομῆς, νὰ καταλάβωσιν αὐτὴν τελείως, νὰ ἀνεγείρωσι βουνά, νὰ σχηματίζωσι λακκούς, νὰ κατεργάζωνται ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ ὀγκώδεις λίθους καὶ ἐν γένει ὡς εἰπεῖν ἅπασαν τὴν οἰκοδομικὴν ἐργασίαν νὰ διεξάγουσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Κατὰ τὰς νύκτας τίποτε δὲν δεικνύει τοὺς δεινοὺς τούτους σκοπέλους εἰς τοὺς διαβάτας, οὔτε περίφραγμα, οὔτε φῶς· τί δύναται νὰ πάθῃ τις εἰς παρόμοια μέρη, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μαντευθῶμεν. Περὶ τῶν ἰκτινωμάτων (σκαλωσιῶν) τῶν ἐργατῶν δὲν λέγομεν τίποτε, διότι δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη δυστυχῶς εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον τῆς ἀστυνομικῆς προνοίας, ἣτις εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει καὶ ἐκόντα νὰ κρημνισθῇ. Μόνον ὅταν καταλύουν τὰ αἰριώματα ταῦτα εἶναι φοβερόν ἰδεῖν καὶ νὰ μὴ ἀξιώσῃ τινὰ ὁ Θεὸς νὰ διέρχῃται ἐκεῖθεν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην· εἰς τριάκοντα μέτρων ἀπόστασιν ὁ διαβάτης διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον· ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις κατέλυσε πρό τινος χρόνου οἱ κρῶς τὸν βίον γνωστὸς ἐνταῦθα ἐφημέριος. Εἰς τὰ τῆς οἰκοδομῆς ἀνάγεται καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν κεράμων ὧν τὰ συντρίμματα καταβιβάζονται τῶν στεγῶν διὰ τῆς ἀπλοστάτης μεθόδου τοῦ ριψίματος αὐτῶν εἰς τὴν ὁδὸν· ἐνῶ δὲ διέρχεται ἀμέρινος δὲν εἶναι διόλου ἀπίθανον νὰ δεχθῆς κατὰ κεφαλῆς ὅσας κεράμους θέλεις καὶ ν' ἀκούσης ἴσως καὶ τὴν παρατήρησιν τοῦ ἐργάτου ὅτι ἀστρα-

βὸς εἶται καὶ δὲν βλέπεις ὅτι πετοῦμεν κεραμίδια,» ὅπως συνέβη εἰς φίλον ἡμῶν πρῶτων μηνῶν. Συγγενῆ τούτου εἶσι καὶ τὰ ἀνοσοφῶρα δοχεῖα ἐπὶ παραθύρων καὶ ἐξωσίων, ἅτινα κέεμανται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν διαβατῶν καὶ τὰ ὅποια ὅσον καὶ ἂν μαρτυρῶσι περὶ τῆς φιλοκαλίας μας, δὲν παύουσιν ὁμως ἀπειλοῦντα τὰς κεφαλὰς μας. Τὸ γύσιμον καθαρῶν ἢ ἀκαθάρτων ὑδάτων ἀφ' ὑψηλοῦ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον βεβαίως ἐπικίνδυνον ἐκ τῶν ρίπτομένων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξαφνικώτερον.

Οἱ παρ' ἡμῖν ξηλοῦργοι εὖρον καὶ τηροῦσι σῦστημα ἐξασφάνσεως τῶν περιττῶν ὑλῶν ἀξιοθαύμαστον καὶ λίαν ἀνεξοδον· τὰς συσσωρεύουσιν πρὸ τοῦ ἐργαστηρίου των καὶ εἰς τὸ κέντρον ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ περὶ τὸ ἑσπέρας καὶ ὑπὸ οἰονόηποτε καιρὸν καὶ ἀνεμον τῆς παραδίδουσιν εἰς τὸ πῦρ. Αὐτὰ οὐδὲ εἰς τὰ ἀλῶνια εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ γίνωνται, ὄχι εἰς πόλιν ὡς ἡ ἡμετέρα· ἡ μέθοδος εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος, ὀχληρὰ δὲ εἰς τοὺς γείτανος οἵτινες δὲν ἀρέσκονται νὰ λιθάνιζονται αὐτοὶ καὶ τὰ ἐπιπλά των, ἀλλ' ἀφ' ὅτου διοχετεῖται ἀεριοφῶς εἰς τὰς ὁδοὺς αἱ πυραὶ οὗται δύνανται νὰ προξενήσωσι δεινὴν καταστροφὴν, ἂν ὅπως διήποτε ἔλθῃ εἰς προσέγγισιν δι' ὀπῆς, σχισμάδος κτλ. τὸ πῦρ πρὸς τὸ ἀέριον.

Ἐτέρου εἶδους βιομηχανία διεξαγομένη εἰς τὰς ὁδοὺς ἐστὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἡ τῶν κατασκευαστῶν τῶν φορτιγῶν ἀμαξῶν (κάρρων). Αἱ τεχνίται οὗτοι ἐννοοῦσιν νὰ διεξάγωσιν ἅπασαν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὸν ὄρομον· ἀνάπτουσιν εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ πυρας κυκλοτερεῖς, θερμαίνουσιν ἐντὸς αὐτῶν τοὺς μεγάλους τροχοὺς, τοὺς κατεργάζονται καὶ τοὺς κτυποῦν μὲ μεγάλας σφύρας καὶ καθιστῶσι τὴν παρ' αὐτοῖς διάβασιν ἐπικινδυνωδεστάτην, χωρὶς νὰ φειδῶνται ἡμᾶς καὶ ἐκ τῶν ὀχληριῶν καὶ τῶν κινδύνων τῶν παρῶν.

Τὸ ἐπικινδυνώτερον εἶδος τῶν καθ' ὁδῶν διεξαγομένων ἐργῶν ἐστὶ τὸ τῶν πεταλωτῶν τῶν κτηνῶν, ὅπερ τῇ ἀληθείᾳ παρ' ἡμῶν διεξάγεται ὑποβλασφιστικῶς ὁρως: «Ὅλοι γνωρίζομεν ποῦ γίνεται καὶ πῶς γίνεται τὸ πετάλωμα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων ἐνταῦθα, οὐδεὶς δὲ βεβαίως ὑπάρχει ὅστις δὲν παρευρέθη οὐχὶ ἅπαξ εἰς τὰς πραγματικὰς περιπτώσεις διαφόρων χειρουργικῶν ἐγχειρῶσεων ἐπὶ ζῶων γενομένων ὑπὸ τῶν ἰδίων πεταλωτῶν, οἵτινες εἰσὶ καὶ κτηνίατροι, καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους τοῦ πεταλώματος. Δυστυχῶς τὰ ἐργαστήριά των ἴδρυσαν οἱ πεταλωταὶ καὶ κτηνίατροι εἰς τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ τμήμα τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἀπὸ τοῦ καταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι καὶ πέραν τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πρὸ τῶν ἐργαστηρίων τούτων ἔστησαν καὶ πασσάλους διαρκεῖς οἵτινες δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς τὰ ἐπίζηνα τῆς χειρουργικῆς μαχαίρας τῶν κ. κ. κτηνίατρων τῶν καὶ πεταλωτῶν. Ἐὰν μὲν τὸ ζῶον εἶναι ἡμερον πεταλῶνεται ὅπως δὴποτε ἀκινδύνως, ἂν δὲ τύχῃ ἄγριον, ἢ πρόκειται νὰ ὑποστῇ μίαν ἐξ ἐκείνων τῶν ἀγροίκων ἐγχειρῶσεων, προσδέεται εἰς τὸν πάσσαλον· ἐκεῖ προσδεδεμένον σφαδάζει, λακτίζει, πολλάκις διαφεύγει μαινόμενον, συμπαρασύρει πᾶν τὸ πρόστυχόν, πράγματα, ἀγχοῦς καὶ ἄ-

δυνάμενος σωθῆτω διὰ τῆς φυγῆς. Πάντα ταῦτα ὡς καὶ τ' ἀνωτέρω τῶν ἀμαξοποῶν εἶδει νὰ γίνωνται ἐν αὐλαῖς ἐντός περιπεφραγμένων οἰκοπέδων κτλ. οἱ δρόμοι εἶναι πάντι ἀκατάλληλοι διὰ τοιαύτας ἐργασίας.

Ἐὰν εἰς ταῦτα προστεθῶσιν οἱ ἄρματα-δρομῖαι τῶν ἀμαξηλατῶν, αἱ σφαῖραι τῶν διαπληκτιζομένων εἰς τὰς ὁδοὺς, αἱ σφενδόνοι τῶν παιδῶν, ἢ εἰς τοὺς δρόμους συσκευῆ τῶν ἀμαξῶν περὶ ἧς εἶπαμεν τινα εἰς προηγούμενον φύλλον καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἢ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἐν ἡμέρᾳ διέλευσις ἀγρίων βοῶν καὶ ἄλλα τινὰ παρομοίας φύσεως ἄτοπα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν εἰς τὰς ὁδοὺς ἀσφάλεια, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἐκδοχὴν τῆς λέξεως, δὲν ὑπάρχει, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῆ ἢ νέα ἡμῶν ἀστυνομία, ἣτις ἐννοεῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἐκπληρῶσιν τελείως.

Ἄρκοῦσιν οἱ κίνδυνοι εἰς εὖς εἶναι ἐκτεθειμένη ἢ ἀνθρωπίνη ζωὴ καὶ ἡ ὑγεία ἐκ διαφόρων φυσικῶν ἢ ἀπροβλέπτων αἰτιῶν, πλεονάζουσι δὲ αἱ ἐκ πραγματικῶν λόγων ἐνσκόπτοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγως νομίζεται πανταχοῦ δουλικώτοτος φορος ὁ ἀποτινόμενος εἰς τὴν διοικητικὴν ἀδουλίαν καὶ ἀβελτηρίαν, τοιοῦτος δὲ φόρος εἰσὶν αἱ ζῆμια αἱ προσγεόμεναι τῷ ἀτόμῳ ἐκ τοιοῦτων αἰτιῶν. Μηδὲ εἴπη τις ὅτι ὁ τόπος δὲν ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε βαρύτερον τοιοῦτον φόρον, διότι ὅλοι γνωρίζομεν το μακρὸν μαρτυρολόγιον τῶν θυμάτων του. Ἄλλως τε καὶ ἂν τὰ θύματα εἰσὶ σπάνια, ἐν καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ δείξῃ ὅτι ὑστεροῦμεν εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἀνέτου καὶ ἀσφαλοῦς συμβάσεως ἣτις ἐστὶν ὁ κυριώτερος προορισμὸς καὶ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ Δήμου καὶ πάσις κοινότητος. Μακρὰ ἐνδιατριβὴ εἰς ἀντικείμενα μικρὰ παρόμοια ἴσως ἐκλήφθῃ, παρὰ τινῶν ἀσχολουμένων συνήθως περὶ τὰ μεγάλα, ὡς μικρολογία φορτικὴ ἀσχολουμένη εἰς τὰ εὐτελῆ, ἐνῶ σφαλλοῦσι τὰ σπουδαῖα, ἀλλ' ἡμεῖς δμοιοῦμεν ὅτι ἔχομεν τὴν ἀνοίαν νὰ πιστεῦμεν ὅτι ἐκ τούτων τῶν μικρῶν δέον ν' ἀρξώμεθα, ἵνα φθασωμεν εἰς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα.

Ἐἶχομεν γράψῃ περὶ τινῶν ἐβδομάδων, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τινος ἐπεισοδίου τῆς κηδεῖας τοῦ μακαρίτου Θ. Ἀμβουργερ, ὅτι οὐδεμία θεμελιώδης διάταξις τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπαγορεύει ἀπολύτως εἰς λαϊκὸν ν' ἀπαγγείλῃ ἐπ' ἐκκλησίας ἐπικηδεῖον λόγον εἰς ἐπίσημον νεκρὸν. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην, μεμαρτυρημένην ὑπὸ τῆς συνειδήσεως σύμπαντος τοῦ Καθολικοῦ κόσμου καὶ τῆς καθ' ἑκάστην πείρας τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν, ἐπειράθη ἀνώνυμὸς τις ν' ἀνασκευάσῃ καὶ νὰ δείξῃ αὐτὴν προῖον ἐσχάτης ἀμαθείας, διὰ διατριβῆς καταχωρισθείσης ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Ἐρμουπόλει ἐκδομένην ἐφημερίδα «Ἀνατολή» ἣν ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν. Εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ ὁ διατριβογράφος, γνήσιος μαθητῆς τοῦ Λογιόλα, ἐπικαλεῖται πλὴν τῆς παραποιήσεως τῶν κειμένων καὶ τῶν χυδαίων καθ' ἡμῶν ὕβρεων, ἐν αἷς δείκνυται ἐντριβέστατος καὶ δεινός, καὶ τινὰς διατάξεις τοῦ κανονικοῦ Δικαίου, πολλὰς μὲν ἐνδεικτικῶς μόνον, μίαν δὲ ἐν παραθέσει τοῦ λατινικοῦ κειμένου. Εἰς τὰς ὕβρεις βεβαίως δὲν θ' ἀπαντήσωμεν ποσῶς, δι' ὀλιγίστων ὁμῶς θὰ δείξωμεν εἰς τὸν

διατριβογράφον ὅτι παραποιεῖ τὰ κείμενα τῆς ἐκκλησίας ἧς ἐγένετο λειτουργός.

Ἄπασαι αἱ διατάξεις καὶ οἱ κανόνες οὗς παραθέτει οὐδόλως προβλέπουσι ἢ κανονίζουσι κατὰ τινα τρόπον τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα· παρετέθησαν δὲ μόνον πρὸς φανακισμὸν τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἐπίδειξιν πολυμαθείας· ὅσοι δὲ μνημονεύουσι καὶ τούτου οὐδαμῶς ἐνέχουσιν ἀπόλυτον ἀπαγόρευσιν παντὸς λόγου λαϊκοῦ ἐπ' ἐκκλησίας, ἀλλὰ τοῦτερομένου ἐποικωδρητικοῦ λόγου, ὅστις ἐστὶ τὸ κήρυγμα περὶ τῶν δογμάτων καὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, ὅπερ καὶ τοῦτο ἐπιτρέπουσιν εἰς λαϊκοὺς, μετὰ προηγουμένην ἀποστολὴν ἢ ἐπισκοπικὴν ἄδειαν. Τοῦτ' αὐτὸ λέγει καὶ ὁ πρακτικῶς ἐπιτιθέμενος ὀλοκλήρως ἐν τῇ διατριβῇ κανὼν ἐν λατινικῇ γλῶσσῃ, ὃν ἡμεῖς μεταφράζομεν ἐπὶ λέξει, ἵνα κρίνωσιν περὶ τούτου οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν γλωσσὴν ταύτην καὶ μέχρι πόσου ἀφικνεῖται ἢ πονηρία τοῦ διατριβογράφου: «Ἐπειδὴ δὲ, λέγει ὁ κανὼν, τινὲς τῶν λαϊκῶν προλαμβάνουσι νὰ κηρύττωσι, καὶ τὰ μάλιστα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ φόβος μήπως ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀρετῶν ὑπεισάγωσιν ἐλαττώματα, ἡμεῖς ἐννοοῦντες ὅτι ἡ τῶν διδασκάλων τάξις εἶναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ οἷον προνομιοῦχος, ἐντελλόμεθα ἐφ' ὅσον δέδωκεν ἡμῖν ὁ Κύριος μετὰ τῶν ἄλλων ἀποστόλων, προφητῶν καὶ διδασκάλων, ἵνα ἀπαγορευθῆται σύμπασιν τοῖς λαϊκοῖς πάσης τάξεως τὸ σφραγεῖσθαι τὸ ἀξίωμα τοῦ κηρύττειν» (usurpare officium praedicandi) Ὁ διατριβογράφος δεινὸς σοφιστῆς δὲν παρασύρεται ἐκ τῆς ἐννοίας τῶν κειμένων τούτων, ἀλλ' ὡς συμπέρασμα αὐτῶν ἐπιφέρει, μετὰ Ἰησοῦτικῆς πονηρίας, ὅτι «δὲν ἐπιτρέπεται εἰς λαϊκοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκφωνεῖν λόγους ἐπ' ἐκκλησίας.» Ἐν γνώσει πλανᾷ ὁ σεβασμιώτατος Διατριβογράφος, διότι κακῶς ἐρμηνεύει τῶν κανόνων τὸ praedicare, διὰ τοῦ «ἐκφωνεῖν λόγους» τὸ praedicare θὰ πῆ κηρύττειν τὸ δὲ κηρύττειν ἔχει οἶαν καὶ παρ' ἡμῖν σημασίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκφώνεῖν λόγους· διὸ καὶ παρ' ἡμῖν οὐδέποτε ἐπὶ ὁμοίᾳ περιστάσει, δηλ. λόγου πρὸς τεθνεῶτα, λέγεται τὸ κηρύττειν. Αἱ διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ δικαίου δὲν ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τοὺς πανηγυρικοὺς ἢ τοὺς ἐπιταφίους λόγους, ἀλλὰ τὸ θρησκευτικὸν κήρυγμα, διὰ τοῦτο ἐχρήσαντο λέξει σημαίνουσα κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς αὐτό· τοῦτο δὲ τὸ κήρυγμα περιορίζει εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἱεροκηρύκων καὶ ἱεροδιδασκάλων, διὰ τὸν φόβον μὴ λαμβάνοντες τοῦτο εἰς χεῖρας οἱ λαϊκοὶ παρεισάγουσιν ἐν προσήματι ἀρετῶν κακίας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκρατῶν. Ἐν κηδεῖα μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν, οἱ κηδεύοντες δὲν ἀποτελοῦσι πλέον ἐκκλησιασμὸν, ἀλλ' ὁμήγουσιν παντοδαπῶν θρησκευμάτων, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας δύναται πάσης θρησκείας ἀνθρώπος νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ νὰ ἐξιστορήσῃ τὸν θανόντα. Τοῦτο μὲν λέγει τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κανονικῶν διατάξεων καὶ ἡ λογικὴ ἀλληλουχία αὐτῶν, δὲν ἀνγνωρίζουσιν ὁμῶς οἱ ἀποταξάμενοι τῇ ἀρθοφροσύνῃ.

Τὶ συνέβη ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Εἰς τὴν κηδεῖαν καθολικοῦ τὸ θρησκευτικὸν ἀνδρὸς, ἀνθρώπου ἄλλως τε ἀγαθοῦ καὶ εὐεργέτου τῆς πόλεως, ἠθέλησέ τις τῶν ὀρθοδόξων νὰ ἐξυμνήσῃ τὰς ἀρετὰς του ἐν ἐπικηδεῖᾳ λόγῳ ἐντός τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὴν νεκρῶσιμον ἀκολουθίαν. Γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ὀμιλήσῃ, προσῆλθεν ἀπὸ τῆς προτερείας τῆς κηδεῖας εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τῶν καθολικῶν καὶ εὐσεβῶς ἐξητήσατο τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν. Ὁ ἐφημέριος ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς λαϊκοὺς νὰ ὀμιλῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν

ἄδειαν· εἶπεν ἐν τούτοις ὅτι θέλει ἀνακοινώσῃ τηλεγραφικῶς τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπον, εἰς ὃν ἀνήκει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τοῦτο καὶ ἐγένετο, ὁ ἐπίσκοπος ὁμῶς ἐξέφερε τὸ non possumus. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ὁ «Φορολογούμενος» ἐξέθετο τὸ γεγονός καὶ ἐπέφερε τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις εἰς οὐδεμίαν θεμελιώδη διάταξιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας στηρίζεται, ἐρμηνεύσας λογικῶς καὶ ἱστορικῶς τὰς προβαλλομένας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρνήσεως ταύτης διατάξεις τοῦ κανονικοῦ δικαίου.

Ταῦτα εἰσὶν φρονουῦμεν ἀρκετὰ νὰ πείσωσι τοὺς νοήμονας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν περὶ τῆς σημασίας τῆς ἀρνήσεως, ὡς καὶ τῶν ἐπαγομένων λόγων πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῆς, διότι γράφοντες αὐτὰ τούτους μόνους ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, καθόσον δὲν εἴμεθα τόσον ἄπλοοι νὰ πιστεύωμεν ὅτι διὰ τῆς λογικῆς, τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ ζωοποιοῦ πνεύματος πάσης θρησκείας, θὰ πείσωμεν τοὺς διατριβογράφους οἵτινες δὲν κατενόησαν ἀκόμη τὴν πάροδον πολλῶν αἰῶνων ἀπὸ τῆς μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν οἱ συναδελφοὶ τῶν διηύθυνον τὴν συνείδησιν, τὸ πνεῦμα καὶ τὰς πράξεις τοῦ λογικοῦ ποιμνίου τῶν καὶ ἐπιστεῦον καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὸ ἐκτεπὸν ἀλάθητον, καὶ νομίζουσιν ὅτι δύναται ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ φανακίωσιν τὸν κόσμον καὶ νὰ ὑποκαθιστῶσι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκλησίας τὴν περιορισμένην αὐτῶν διάνοιαν καὶ τὸν ἀγρίον φανατισμὸν τῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπευθυνόμενὴν ἡμῖν πρόκλησιν, ἐν τέλει τῆς διατριβῆς, δηλοῦμεν, ὅτι ἀποδεχόμεθα αὐτὴν ἀσμένως, ἐὰν προέλθῃ ἐξ ἀρμόδιων προσώπων· διότι ἡ εὐθύνη τοῦ προκαλοῦντος διὰ τὰ περαιτέρω καὶ τὰς συνεπείας ἔσεται μεγίστη καὶ δέον νὰ εἶναι γνωστός καὶ οὐχὶ ἀνώνυμὸς τις αἰδοῦμενος νὰ ἐμφανισθῇ.

ΟΠΤΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

Προχθὲς φαινόμενον ἐκ τῶν συνηθεστάτων, ἀλλ' ὑπὸ περιστάσεως σπανίας, ἔλαβε χώραν καὶ μεθ' ὅλην ἴσως τῆς δυνατῆς ἐντάσεως. Τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐξελήφθη ὡς Βόρειον Σέλας, ὑπὸ πολλῶν καὶ δὴ καὶ ὑπὸ εἰδημόνων. — καὶ τοῦτο διότι ἐπειδὴ ὁ οὐρανὸς ἦτο λίαν ὀμιχλώδης ἔγεινε νύξ ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας. — Ἦτο δύσις Ἡλίου οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἐλάττων. — Τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου δίδομεν παρακατιῶν, ἀφοῦ περιγράψωμεν τὸ Β. Σέλας οἷον παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς.

Τὸ Βόρειον Σέλας φαίνεται πάντοτε πρὸς τὸν Βόρρον, ἐξαπλούμενον ἰκανὰς μοῖρας ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος φαινόμενον ὄφθη ἀκριβῶς πρὸς τὴν Δύσιν. — Βόρειον Σέλας ὑπάρχει. Νότιον Σέλας ὑπάρχει, ἀνατολικὸν ὁμῶς καὶ δυτικὸν δὲν ὑπάρχει. Διότι ρεύματα ἠλεκτρομαγνητικὰ ἀναπτυσσόμενα μετὰ τῶν Τροπικῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐξατμήσεως τῶν ὑδάτων ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ἢ τῶν χημικῶν ἀντιδράσεων ἢ τέλος θερμηλεκτρικῶς κατὰ τὴν περιστροφὴν τῆς γῆς περὶ τὸν ἀξονά της καὶ λαμβάνοντα τὴν διεύθυνσιν τῶν μεσημβρινῶν συσσωρεύονται εἰς τοὺς Πόλους καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἠλεκτρομαγνητικὸν ἐκτεῖνο φαινόμενον ὑπερκαλεῖται Βόρειον ἢ Νότιον Σέλας. (1) Τὸ Σέλας παρουσιάζει πάντοτε ἀκτίνας αἰτίνες ἀποκλίνουσιν τοῦ Πόλου λαμβανομένου ὡς κέντρο. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτίνων τούτων εἶναι ἀνι-

(1) Τὰ ἠλεκτρικὰ ταῦτα ρεύματα ἀκολουθοῦσιν πορείαν ἐνῆριον ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους καὶ ὑπόγειον πορείαν τῶν πόλων πρὸς τὸν ἰσημερινόν.

σον και δύναμεθα να περιγράψωμεν τὸ φαινόμενον μετὰ Σέλας τὸ ὁποῖον αἱ ἀγιογράφοι γράφουσιν περὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγίων εἰκόνων. Τὸ φαινόμενον πλάτος τῶν ἀκτίνων τούτων ποικίλεται μετὰξὺ 0,30 καὶ 0,60 ὡς ἔγγιστα. Τὸ χρῶμα τῶν ποικίλεται μετὰξὺ τοῦ ὀχροῦ κυανοῦ, ὀχροῦ κυανοκοκκίνου καὶ ὀχροῦ τῆς ἀστραπῆς. Ἡ ἔντασις τοῦ φαινομένου ποικίλεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὡς ἂν νὰ ἀνάπτῃ καὶ νὰ σβύνη ἀλλ' οὐχὶ καὶ συγχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ τόξου· κινεῖται δὲ ἐλαφρῶς καὶ βραδέως ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς. Τὸ κυριότερον χαρακτηριστικὸν ἄλλως τε τῶν φαινομένων εἶναι ἡ ἐπιρροή ἢ ἔχει ἐπὶ τῶν γαλβανόμετρων. Κατὰ 1869 ἐνθυμούνται ἕως αἱ ἀναγνώσται τὸ Βόρειον ἐκεῖνο Σέλας ὑπερ τὸσον μᾶς ἐξέπληξε. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλοὶ τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ ἔπαυσαν τὰς ἐργασίας τῶν εἰς τὴν Βασιλικῶν καὶ Φιλαδέλφειαν τῆς Ἀμερικῆς αἱ ἐργαζόμενοι τηλεγραφηταὶ ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν κλονισμόν, εἰς σταθμὸν τινα τῆς Νορθηγίας ἐξερράγη πυρκαϊά, εἰς πάντας δὲ ἐν γένει τοὺς σταθμοὺς μέχρι 180 βορείου πλάτους ἡ ἔντασις τῶν Γαλβανόμετρων ἦτο, πολλῶν δεκάδων μοιρῶν. Κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Λυελλ ἦτο μαγνητικὴ καταιγίς. Ἀλλὰ τὸ περὶ αὐτὸ ὁ λόγος προχθесινὸν φαινόμενον οὐδένα τῶν χαρακτηριστικῶν τούτων ἐπαρουσίαζεν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἦτο καθαρῶς ὀπτικὸν ἰδοῦ δὲ ἡ ἐξήγησίς του.

Ὅταν αἱ φωτιστικαὶ ἀκτίνες ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς πηγῆς τῶν πίπτουσιν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων καὶ κατόπιν ἀντανκλώμεναι φθάνουσι μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν μας, λέγομεν τότε ὅτι βλέπομεν τὰ ἀντικείμενα ἐξ ἀντανκλώσεως (par reflexion) ἀλλ' ὅταν αἱ φωτιστικαὶ ἀκτίνες ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς πηγῆς τῶν, διέρχονται πρῶτον διὰ τοῦ ἀντικειμένου, ὑποτιθεμένου διαφανοῦς, καὶ κατόπιν προσβάλλουσι τοὺς ὀφθαλμούς μας χωρὶς νὰ ἀντανκλωθῶσιν, λέγομεν τότε ὅτι θεωροῦμεν τὸ ἀντικείμενον ἐκ διαφανείας (par transparence). Ἡ διάκρισις αὕτη ἔχει πολλὴν τὴν σημασίαν διότι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν τὸ ἀντικείμενον χρωματίζεται ἀπὸ τὰς ἀκτίνες τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος αἵτινες ἀντανκλώνται, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ ἀκτίνες αἵτινες ἀπορροφῶνται· ὥστε τὰ σώματα δύνανται νὰ παρουσιάσωσιν δύο χρωματισμοὺς, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὑπὸ τῆς ὁποίας τὰ βλέπομεν. Ὁ χρυσοῦς π.χ. δι' ἀντανκλώσεως ἔχει χρῶμα κόκκινον (καὶ οὐχὶ κίτρινον) διὰ διαφανείας ὁμοίως, ὅταν ἦναι ἀρκετὰ λεπτός ἔχει τὸ χρῶμα πράσινον. Ὁ ἀτμός τοῦ ὕδατος δι' ἀντανκλώσεως ἔχει χρῶμα κυανοῦ καὶ οὐχὶ φαιῶν, διὰ διαφανείας δὲ ἔχει χρῶμα κόκκινον χρυσεῖον· σημειωτέον ὁμοίως ὅτι ὁ ὕγρος τοῦ ἀτμοῦ πρέπει νὰ ἦναι μέγας· εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ ὅτι τὸ χρῶμα τῆς διαφανείας καὶ ἐκεῖνο τῆς ἀντανκλώσεως διὰ κάθε σῶμα εἰσὶ χρώματα συμπληρωματικά.

Ὅταν λοιπὸν ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦναι ὑγρὰ καὶ ὁ ἥλιος δύνων, μετὰξὺ τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ τῆς φωτιστικῆς πηγῆς (τοῦ ἡλίου) εὐρίσκειται ποσότης ἀτμοσφαιρας τῆς ὁποίας τὸ πάχος εἶναι λίαν σημαντικόν, καὶ ἥτις πρὸς τὰ κάτω αὐτῆς μέρη εἶναι πλήρης ὑδατίνων ἀτμῶν ἐπομένως βλέποντες πρὸς τὴν Δύσιν, βλέπομεν τὸ ὄρασιον ἐκεῖνο κόκκινον χρῶμα, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ χρῶμα τῶν ὑδατίνων ἀτμῶν, βλέπομένων ἐκ διαφανείας. Ἡ ἀτμοσφαῖρα, ὅτε τὸ φαινόμενον ὠφθη, ἦτο κεκορεσμένη ὑδατίνων ἀτμῶν, πρὸς δὲ μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἡλίου δύνοντος, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν συγγαμίστην ἀφ' ἡμῶν, παρετέθησαν κεντρικὴν διασφραγίαν. Ἡ περίστασις αὕτη οὐ κατὰ ἀποτελεσματικὰ ὅσον

ἀφορᾷ τὴν ἔντασιν τοῦ φαινομένου· πρῶτον, δὲν ἄφησε τὸ ὑπερβάλλον τοῦ μὴ ἀναλυθέντος φωτός νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν καὶ νὰ ἐλαττώσῃ οὕτω τὴν ἔντασιν τοῦ φαινομένου καὶ δευτέρον, δι' ἀντανκλώσεως, ἐξήπλωσε τὸ φαινόμενον, μέχρι πέραν τοῦ ζηνθ. Τὸ δὲ ἡλιακὸν φῶς ἀναλυόμενον ὡς τῶν ἀπειρῶν ἐκείνων προισμάτων, ἀπὸ ἐσχματίζοντο ἐκ τῶν συμπυκνωμένων ὁλοπῶν ὑδατίνων ἀτμῶν, θλωμένον δὲ καὶ ἀντανκλώμενον μυριοτρόπως ὑπὸ τῶν νεφῶν ἐχρωμάτιζε τὸ στερέωμα διὰ χρωμάτων χρυσεῖων πρασίνων, κυανῶν φαιῶν μεθ' ὅλων τῶν παραλλαγῶν αὐτῶν. Εἰκόνα διὰ τὴν ὁποίαν ἡ γραφίς τοῦ Ρουμπενς δὲν θὰ ἔδιδε ἢ ὡχρὸν ὁμοίωμα.

Δ. ΑΜΗΕΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΗΡΑ

Ἀλγερινὴν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα παρὰ πᾶσιν ἐντύπωσιν ἡ κατὰ τὴν βουλὴν οἰκτρά ἦττα τοῦ ἡμετέρου Βουλευτοῦ καὶ πρῶην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κ. Γ. Ρούφου. Ἐξ ὧσιν ὁ κ. Ρούφος ἀνεκοίνου ἐνταῦθα πρὸς τοὺς συμπολίτας του, μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀποχώρησίν του, εἴτε ἰδιαιτέρως εἴτε δημοσίᾳ, οὗτοι ἐπίστευον ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ πρὸς τὴν Βουλὴν σοβαρὰς κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἀποκαλύψεις καὶ οὐχὶ ὅτι προέθετο νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν κατὰ τρόπον οἰκτρῶν.

Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ προσόντων τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου ἀναμένεται καὶ παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνυπομόδως, διότι γενικὴ σχεδὸν ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι τοιοῦτος νόμος προωρίζεται νὰ θέσῃ τέρμα ἐν μέρει εἰς τὴν ἀκοσίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν βίου καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ πολυτρόπως τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ τῆς οικονομικῆς τοῦ Κράτους. Περιττὸν νὰ ἐπαξώμεν εἰς ταῦτα ὅτι αἱ δυσχερεῖαι αἱ παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἢ ἀντιπρότεροις, αὐστηρῶς κρινονται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ζημιούσιν αὐτὴν πολὺ εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν.

Δὲν γνωρίζομεν τί ἀπεφάσισεν ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ περὶ τῆς Β' δημοτ. σχολῆς τῶν ἀρρένων, περὶ ἧς ἐγράψαμεν ἐν προηγούμενῳ φύλλῳ τὰ πρεπόντα. Ἠκούσαμεν ὅτι μηχανικός τις ἐγνωμάτευσεν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα δὲν εἶναι ἐτοιμόροπον· ἠθέλαμεν παρακαλέσει τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν νὰ δημοσιύσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ μηχανικοῦ, διότι εἰς αὐτὴν ἦ ἀντιπαζόμεν δέκα πρακτικῶν ἀρχιτεκτόνων τὴν ἐναντίαν γνώμην. Ἠκούσαμεν προσέτι ὅτι ὁ κ. Δημάργος φρονεῖ πολὺ ὀρθῶς ὅτι καὶ ἂν δὲν λυθῇ ἡ μίσθωσις τῆς οἰκίας ἐν ἡ ἱδρυταὶ ἢ σχολὴ αὕτη, διότι ἡ πρῶην Δημοτ. ἀρχὴ ἀνεπέσσε αὐτὴν διὰ πολλὰ ἔτη, νὰ ἐγκαταλειφθῇ τελείως καὶ νὰ ἐνοικιάσῃ ὁ ἄλλος ἄλλο οἰκημα διὰ σχολεῖον, καταβάλλων μὲν τὸ ἐνοικίον καὶ εἰς ἐκείνην, ὡς φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς πρῶην διαχειριστὰς τοῦ Δήμου, ἀλλὰ σώζων τὰ τέκνα τῶν δημοτῶν.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον ματῶν κυρίαν Παναγιώταν Σταθοπούλου, τὴν ἀληθῆ τῆς μαιευτικῆς ἐπιστήμης ἀντιπρόσωπον, ἐκφράζω κατὰ καθήκον καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀκρὰν ἐπιμέλειαν καὶ τοὺς ἀτρυτατοὺς κόπους οὓς κατέβαλε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δυσχεροῦς τοκετοῦ τῆς συζύγου μου.

Πάτρις 22 Ἰβρίου 1883.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27 τρέχοντος τελοῦμεν Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν Νεὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπὲρ ἀνα-

παύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίου τῆ λήξη ἀγαπητοῦ συζύγου καὶ σεβαστοῦ πατρὸς ἡμῶν.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως παρευρεθῶσι καὶ ἐνώσωσι τὰς μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν ὑψιστον δεήσεις των.

Ἡ χ ἦ ρ α

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡ. ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Τὰ τέκνα

(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρως πρόσκλησις).

Οἱ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Μιχαὴλ Λαμψιάδου προσωρινοὶ σύνδικοι.

Πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως ταύτης καὶ τὴν Σοφίαν χήραν Μιχαὴλ Λαμψιάδου ὡς ἐπιτρόπου τῶν τέκνων τῆς Πέτρης Ἑλένης καὶ Μανδάνης κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου τοῦ ἀποθιώσαντος πατρὸς των καὶ πτωχοῦ Μιχαὴλ Λαμψιάδου.

Εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς, ὅτι κατ' αἰτίσιν μας ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητῆς Ἐμποροδίκης Πατρῶν Παναγιώτης Πέτας διὰ τῆς ἀπὸ χθεσινῆς ἡμερομηνίας πράξεώς του ὤρισεν ἡμέραν τῶν ἐχόντων δικαίωμα κατὰ νόμον δανειστῶν τῆς ἀνω πτωχεύσεως ἐνώπιόν του, πρὸς δικαστικὸν συμβιβασμὸν καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ διὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω τὴν πέμπτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Δεκεμβρίου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὡραν 3ην Μ. Μ. τόπον δὲ τὸ Ἐμποροδικεῖον Πατρῶν, καὶ σὺς προσκαλοῦμεν νὰ προσέλθητε πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω καὶ πρὸς γνώσιν σας.

Τῆς παρούσης ἀντίγραφον θέλει ἀποσταλεῖ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν δανειστῶν ὧσιν τὰ δάνεια βεβαιωθέντα ἐγένοντο δεκτὰ καὶ δημοσιευθῆ μετὰ τῆς ἀνω μνημονευομένης πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Εἰσηγητοῦ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ὁ Φορολογούμενος».

Ἐν Πάτραις τὴν 24 Νοεμβρίου 1883.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τῶν Σπηλίου Μιχαλακοπούλου καὶ Ἀλιβιάδου Μαργαρίτου προσωρινῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως Μιχαὴλ Λαμψιάδου. Μιχαὴλ Παπαδόπουλος.

Ἡμεῖς ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Μιχαὴλ Λαμψιάδου Εἰσηγητῆς Ἐμποροδίκης Πατρῶν Παναγιώτης Πέτας.

Ἀθρόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Μιχαὴλ Λαμψιάδου προσωρινῶν συνδίκων Σπηλίου Μιχαλακοπούλου καὶ Ἀλιβιάδου Μαργαρίτου κατοίκων Πατρῶν δι' ἧς αἰτοῦσιν ἵνα ὀρίσωμεν ἡμέραν, ὡραν καὶ τόπον ὅπως καλέσωσιν ἐνώπιόν μας εἰς συνέλευσιν τὺς κατὰ τὸν νόμον ἀνεγνωρισμένους δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως ταύτης πρὸς δικαστικὸν συμβιβασμὸν καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ διὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων κλπ. ἢ ὁποία ὡς νόμιμος δέον νὰ γίνῃ δεκτῆ.

Διὰ ταῦτα καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἀρθρὰ 215 καὶ ἐπόμενα τοῦ πλκιοῦ περὶ πτωχεύσεως ἐμπορικοῦ νόμου.

Ὅριζομεν ἡμέραν ὅπως κληθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 502 τοῦ νόμου καὶ συνέλευσιν ἐνώπιόν μας οἱ ἔχοντες δικαίωμα δανεισθῆ τῆς ἀνω πτωχεύσεως πρὸς δικαστικὸν συμβιβασμὸν τὴν 5ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὡραν 3ην Μ. Μ. τόπον δὲ τὸ κατάστημα τοῦ Ἐμποροδικεῖου Πατρῶν.

Ἐν Πάτραις τὴν 23 Νοεμβρίου 1883.

Ὁ Εἰσηγητῆς Ἐμποροδίκης

Παναγιώτης Πέτας

Ὁ ὑπογραμματεὺς

ΑΣΗΜ. ΑΣΗΜΑΚΑΡΟΣ.